

6. Екологічність (скорочення негативного впливу на довкілля).
7. Рівність та справедливість.
8. Впровадження концепції на всіх рівнях управління в усіх сферах діяльності.

Зелена енергетика – невід’ємна частина «зеленої» економіки. Проблема використання та пошуку нових джерел енергії виникає з приводу того, що основна частина сьогоденної енергії вироблена за рахунок невідновлювальних ресурсів, як наслідок – ці ресурси закінчуються і замінити їх буде нічим. Саме це освідомлення і допомагає знайти та освоїти нові джерела до того моменту, поки ця проблема із актуальної стане по справжньому критичною [2].

«Зелена» енергетика – сфера енергетики, що забезпечує вироблення електричної, теплової та механічної енергії з мінімальними впливом на довкілля та ризиком техногенних катастроф. Часто «зелену» енергетику називають також альтернативною, оскільки вона створює альтернативу для заміщення традиційних теплової та ядерної енергетик.

Основні висновки. Отже, після перегляду та аналізу певного переліку документів і робіт, встановлено, що «зелена» економіка є тільки засобом забезпечення сталого розвитку, а її формування передбачає перегляд стандартів життя суспільства з метою збереження природного середовища, підвищення ефективності використання ресурсів, розвитку екологоорієнтованої діяльності та структурної перебудови економіки в бік збільшення частки «зелених» секторів та скорочення «коричневих».

ЛІТЕРАТУРА

1. Working towards a Balanced and Inclusive Green Economy: A United Nations System-wide Perspective (Prepared by the Environment Management Group). – Geneva: United Nations, 2011. – 204 p
2. Павлик А.В. "Стан розвитку альтернативних джерел енергії та актуальність їх використання в Україні" / А.В. Павлик – Вісник СумДУ Серія "Економіка" – 2014. – №4.

Анна Катеринич,
студентка 2 курсу
гуманітарно-економічного факультету
Наук. керівник: **Т.Ф. Сидорченко,**
к.е.н., доцент (БДПУ)

ДОХОДИ НАСЕЛЕННЯ

Актуальність теми. Важливу роль у фінансуванні інвестиційних потреб мають відігравати внутрішні джерела грошових ресурсів і особливо заощадження населення. Тому забезпечення стабільного зростання доходів населення в будь-якій країні є одним із головних напрямів політики держави та уряду, що вимагає залучення усіх можливих резервів.

Ступінь досліджуваності проблеми. Проблеми доходів населення висвітлюються у багатьох працях вітчизняних вчених:

С. Бандури, І. Бондарчук, О. Бугуцького, В. Гейця, А. Колота, В. Куценко, Е. Лібанової та ін

Мета і методи дослідження. Метою даного дослідження є аналіз динаміки доходів населення протягом останніх років, заробітної плати, що впливає на обсяг заощаджень.

Сутність дослідження. Доходи населення – грошові кошти і матеріальні блага, які отримує населення для підтримання фізичного, морального, економічного та інтелектуального стану. Найважливішу роль у доходах населення України відіграють оплата праці, на яку у 2014 році припадало 39,9% загальних доходів, та соціальні трансферти та допомоги, на які припадало 37,2% доходів населення.

Таблиця 1

Темпи зростання (зниження) реального наявного доходу населення, %

Рік	До відповідного періоду попереднього року
2013	106,1
2014	88,5
2015	79,6
2016	102,0
2017	107,4
2018 (1 квартал)	110,0
2018 (2 квартал)	109,7

Як ми можемо бачити з таблиці 1, дохід населення суттєво знизився у 2014 та 2015 рр. Але у 2016 році – почав поступово збільшуватися.

Заробітна плата — це винагорода у грошовій або натуральній формі, яка повинна бути виплачена роботодавцем найманому працівнику за роботу, виконану в звітному періоді. Використовується поняття середньомісячної номінальної заробітної плати, що являє собою нарахування працівникам у грошовій та натуральній формі за відпрацьований час або виконану роботу: тарифні ставки (посадові оклади), премії, доплати, надбавки, а також інші види оплати. Середньомісячна номінальна заробітна плата включає до себе і обов'язкові відрахування із заробітної плати працівників: податок на доходи фізичних осіб та єдиний внесок на загальнообов'язове державне соціальне страхування.

Таблиця 2

Середньомісячна номінальна та реальна заробітна плата

Рік	Грн	у % до відповідного періоду попереднього року	
		номінальна	реальна
2013	3282	107,9	108,2
2014	3480	106,0	93,5
2015	4195	120,5	79,8
2016	5183	123,5	109,0
2017	7104	137,1	119,1
2018 січень-вересень	8605	125,7	112,8

У 2018 році мінімальна заробітна плата за січень – грудень становила 3723 грн. З таблиці видно, що номінальна заробітна плата за останні роки постійно зростала, але реальна у 2014 році знизилася на 6,5% та у 2015 році – на 20,2% порівняно з попередніми роками. Це викликано переважно високими темпами інфляції [1].

Основні висновки. Для підвищення економічного добробуту населення державна політика має бути спрямована на вирішення питань, пов'язаних зі зростанням доходів, забезпеченням належного рівня оплати праці у всіх сферах економіки і гарантуванням соціальних виплат для соціально вразливих категорій населення.

ЛІТЕРАТУРА

1. Електронний ресурс – Режим доступу http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/infografika/2018/soes/ukr/sed/ser_09_2018.pdf

Вікторія Кириченко,
студентка 2-го курсу
гуманітарно-економічного факультету
Наук. керівник: **В. А. Швачко,**
ст. викладач (БДПУ)

СОЦІАЛЬНЕ ПІДПРИЄМНИЦТВО ЯК ІНСТИТУТ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ НАСЕЛЕННЯ

Актуальність дослідження. Соціально-економічне становище в країні породжує необхідність використання інноваційних підходів в проведенні реформ, головним завданням яких є забезпечення розвитку, стабільності та соціальної безпеки. Незважаючи на тривалість соціальних реформ, за період незалежності в державі нажалі не сформовано ефективної системи соціального захисту населення. Крім того, нові ризики соціальної вразливості викликали необхідність структуризації інституціональної системи соціального захисту.

Ступінь досліджуваності проблеми. Питанням організації і управління соціального підприємства та вдосконаленню організаційно-економічного механізму приділяється велика увага в західній і вітчизняній науковій літературі. Серед вчених, що досліджували цю проблематику, можна відзначити Р.Акоффа, І. Ансоффа, В. Алієва, М. Вебера, Б. Мільнера, М. Портера, Р. Фатхутдінова, А. Шеремета та ін. Теоретичні і практичні питання знайшли відображення в працях М. Наумова, І. Мазур, Г.Осовської, Н. Рудик.

Мета дослідження. Визначити, що одним із інноваційних напрямів є розвиток інституту соціального підприємництва, який при належному виконанні функцій може стати інструментом, що сприятиме не лише вирішенню соціальних проблем, а й інноваційному соціально-економічному розвитку країни

В Україні, незважаючи на функціонування «150 соціальних підприємств (з 2008 р. по 2017 р. було зареєстровано 112 соціальних підприємств)», [2, с. 7] даний напрям діяльності є інноваційним і